GAS I MAGEN ÄR FARLIGT

Rekommenderar dagligt bruk av magnesia för att övervinna åkomma förorsakad av förruttnande föda och syre-indigestion.

Gas och väder i magen, åtföljt av denna uppfyllda, rapande känsla efter ätande, är nästan säkert bevis på tillvaron av saltsyra i magen, skapande s. k. "syreindigestion".

Magar med syra äro farliga, enär för mycket syra irriterar magens delikata hinnor samt leder ofta till gastritis, åtföljt av allvarliga magbölder. Föda ruttnar och surnar, skapande den obehagliga gas, som utvidgar magen och hindrar de normala funktionerna av de vitala inre organen samt affekterar ofta hjärtat.

Det är den värsta dårskap att negligera ett sådant allvarligt tillstånd eller behandla det med vanlig digestiv hjälp, som ej har någon neutraliserande effekt på magsyran. Få istället från vilken som helst apotekare några få ounces Bisurated Magnesia och tag en full tesked i ett kvarts glas vatten rätt efter måltiden. Detta driver gas, väder och rapning rätt ut ur kroppen, uppmjukar magen, neutraliserar överflödig syra samt hindrar dess bildande och det finns ingen syrlighet eller smärta. Bisurated Magnesia (i pulver eller tablettform — aldrig i flytande eller mjölk) är harmlöst för magen, billigt att taga och den bästa form av magnesia för magen. Det brukas av tusentals folk, som njuta sina mål utan vidare fruktan för indigestion.

Universitetsfolk från U. S. i Sverige

(Forts. fr. sid. 1.)

ska ny och ligger så att säga i sin linda, men vi ha dock redan hunnit anordna en del föreläsningsserier som hållits av framstående svenskar, bland annat av professor De Geer vid en mängd universitet under dennes resa i Amerika.

"För närvarande pågår i Förenta Staterna en ganska intressant konstutställning, som anordnats av The American-Scandinavian Foundation. Det är en kollektion på ett par hundra arbeten av svensk-amerikanen Birger Sandzén — en av Amerikas bästa konstnärer — som utställts i början av året i New York, Jamestown, Rochester m. fl. städer. Skandinavisk konst kommer för övrigt att bli mera tillgänglig för oss genom ett arbete som inom kort ges ut i Amerika genom stiftelsens försorg — en rikt illustrerad monografi över skandinavisk konst, den första i sitt slag på engelskt tungomål. Den del av arbetet som rör svensk konst har författats av Carl Laurin, och för Norges och Danmarks del medarbeta E. Hannover och Jens Thiis".

En av de amerikanska högskolor som ha skandinaviska språk och skandinavisk litteratur på sitt schema är det berömda Yale university, och dess professor i facket, Adolf Benson, är med på denna resa. Han talar svenska flytande, och är den enda i sällskapet som är född i Sverige. För trettio år sedan utflyttade han från Skåne. Hans intresse för det gamla hemlandet har bland annat yttrat sig i översättarskap; han har till engelska tolkat Laurins arbete i svensk konsthistori och han har jämväl översatt ett par av J. L. Almqvists noveller, Det går an och Kapellet. Han har därjämte varit oförtrutet verksom för att introducera sina reskamrater i skandinaviska och speciellt svenska förhållanden.

Den nationella extraktionen har mycket att säga vid en sådan vallfärd som denna. Utan varje beröringspunkt med Sverige i denna mening är dock den lilla japanskan Hana Kato, som i Brooklyn utbildat sig för biblioteksyrket och hyser ett verkligt livsintresse för den bildningsverksamhet som utövas av de amerikanska "public libraries". Hana Kato är emellertid full av förstående förtjusning för vad hon fått se på Nationalmuseum i Stockholm. Konsten älskar hon, och när hon fick se Ellen Keys porträtt kände hon sig nästan hemmastadd, ty Ellen Key är för henne långt mera än ett namn, det är en förkunnelse till vilken hon lyssnat.

Den ovan nämnde mr Creese hade även följande för skandinaverna smickrande ord att säga:

"Allt vad jag möjligen kan lyckas uträtta för att göra skandinavisk kultur känd i Amerika samt för att knyta förbindelser mellan Amerika och de skandinaviska länderna och deras folk, anser jag att jag gör till mitt eget lands bästa".

Samtliga polischefer i Staterna skola hålla konferens i New York.

Oljeljus är bättre än Elektricitet eller gas

BRÄNNER 94 PROC. LUFT

En ny oljelampa, som ger ett förvånande briljant, milt, vitt ljus, även bättre än gas eller elektricitet, har provats av U. S. regering och 35 ledande universitet samt funnits vara överlägsen 10 ordinära oljelampor. Den brinner utan lukt, rök eller ovåsen — ingen uppumpning, är enkel, ren, säker. Bränner 94 proc. luft och 6 proc. vanlig fotogen (coal oil).

Uppfinnaren, G. W. Johnson, 579 McDermot Ave., Winnipeg, erbjuder att sända en lampa på 10 dagars FRITT prov eller ock ge en FRITT till den första brukaren i varje ort, som vill hjälpa honom introducera den. Tillskriv honom idag för fullständiga upplysningar. Bed honom även förklara, hur ni kan få agenturen samt utan erfarenhet eller pengar göra $250 till $500 per månad.

Kyrkokongress kräver snar avrustning

(Forts. fr. sid. 1.)

pellera till den offentliga meningen. Man måste förklara att krig var en förbrytelse och att man på alla håll inom kongressen var böjd för en avrustning.

Slutligen antogs en resolution som var utarbetad av professor Hull, professor Deissmann och pastor Monod, och det tillägg som resolutionen fått till professor Hulls ursprungliga förslag ger uttryck åt den tveksamhet som hystes bland de tyska och franska representanterna med hänsyn till ett klart och öppet uttalande av avrustningskravet. Tillägget lyder: "I det kongressen erkänner nödvändigheten av upprätthållandet av styrkor som äro tillräckliga för bevarandet av den nationella tryggheten, intill den dag då ett effektivt folkförbund äger tillräcklig makt, fastslår kongresen" och härefter följer professor Hulls förslag om att det är den kristna kyrkans plikt att förmå folken att kräva inskränkningar i rustningarna samt skiljedom i alla internationella tvistigheter. Resolutionen blev enhälligt antagen.

Med svenska forskare till inre Tibet

(Forts. fr. sid. 1.)

rat, då han beslutat resa ut med en vetenskaplig stab, som skall ägna uppmärksamhet åt alla de många fack i vilka modren naturvetenskap förgrenar sig. Jämte topografiska och geologiska, zoologiska och botaniska iakttagelser, kartläggning och insamling av bergartsprover, djur och växter, skall man ägna synnerlig uppmärksamhet åt geofysiken, verkställa meteorologiska, magnetiska och astronomiska iakttagelser och pendelobservationer samt inte häller åsidosätta arkeologi och etnografi.

Före anträdandet av expeditionen, som beräknas kunna ske om ett år, ämnar dr. Hedin göra en föreläsningsresa genom Förenta Staterna. Han har nämligen redan tidigare i samband med de höga vetenskapliga utmärkelser som kommit honom till del från geografiska sällskap i Amerika varit inbjuden att hålla föredrag där, men varit hindrad av sina arbeten. I januari nästa år tänker han emellertid begagna sig av denna inbjudan till Förenta Staternas geografiska kretsar och samtidigt hålla en serie populära föreläsningar över Tibet och sina forskningsresor där, en sak som också kan ha sin betydelse för den nya expeditionens finansiering.

Inför den nya planerade expeditionen kan även en svensk allmänhet behöva en liten repetitionskurs i Hedins forskningsfärder. Det finns förmodligen inte många som kunna dra dem på rak arm. Hedin var bara 21-årig student, när han våren 1896 efter en tid som informator hos Nobel i Baku företog sin första asiatiska resa genom Persien över Teheran och Ispahan till Schiras och Bagdad och åter till Kaspiska havet. Den kan visserligen mera sägas ha varit en turistfärd än en forskningsresa, men i den skildring som Hedin utgav över sina iakttagelser under färden visade han, som det heter, redan tidigt de tydligaste anlag. Tre år senare deltog han i konung Oskars beskickning till chahen av Persien och när beskickningen reste hem lyckades Hedin förvärva tillstånd till en givande resa genom Khorasan och Turkestan.

Sin tredje resa till Asien anträdde Hedin 1893 med utgångspunkt från Orenburg. Den gick över Kirgissteppen till Margelan, där han utrustade sin första karavan för en vinterritt över Pamir till Kaschgar. Sommaren och hösten 1894 företog han en forskningsfärd genom Pamir. Följande år bröt han i februari upp från Kaschgar österut för att korsa den fruktade sandöknen Takla-Makan. Det var under denna färd som den kända episoden inträffade då karavanen gick under i sandöknen och Hedin med två tjänare och en kamel efter tretton dagars vandring utan att finna vatten nästan döende nådde floden Khotan Darja. Redan mot slutet av samma år korsade Hedin åter Takla-Makanöknen, gick till Tarim, kartlade Lopnor och skingrade definitivt det dunkel som alltid kringsvävat denna sjö. Följande år korsade Hedin Tibets högland från väster till öster, kartlade området geologiskt och topografiskt, upptäckte tjugutre sjöar, bland dem en av de största i hela inre Asien och förut inte ens antydd av de kinesiska kartograferna. Över Peking, Mongoliet, Sibirien och Ryssland kom Hedin åter till Stockholm efter sin femåriga färd.

Sin fjärde asiatiska resa anträdde Hedin 1899, och under tre års tid företog han en rad färder genom Tibet. År 1905 for han åter ut och var borta till 1909. Det var under denna resa som han upptäckte Transhimalaya.

"Hr. Hedin skall, såsom jag hoppas, icke stanna vid detta med en så lysande framgång krönta försök, utan — erinrande sig koranspråket: Dragen ut i världen, ty Guds värld är vid och stor — framdeles besöka och beskriva även andra delar av Asien", står det i den berömda forskningsresanden Vambérys förord till den unga Hedins år 1887 utgivna bok Genom Persien, Mesopotamien och Kaukasien, och sällan har en vänlig förordsskrivare blivit så sannspådd som Vambéry i detta fall. Den ena resan efter den andra gick till Asien och stängt med allt större karavaner och över allt vidare vita fläckar och med allt festligare mottagande vid hemkomsten till Stockholm och till Europa och med allt intensivare hyllningar från samtidens geografer. Men när så Sven Hedin tog sitt parti under världskriget tog han också risken att aldrig mer få återvända till sitt kära Tibet, att inte få fortsätta det arbete som han gjort till sitt livsverk. Nu har emellertid en möjlighet därtill dock öppnats för honom, och man kan vid underrättelsen om den spänstiga femtiosjuåringens planer uttala samma förhoppning som lästes i företalet till tjugutvåringens bok, att han skall "även framdeles besöka och beskriva andra stora delar av Asien".

Kriget mellan Grekland och Turkiet utspelar i dessa dagar sin sista fas

(Forts. fr. sid. 1.)

ligen hållits tillbaka av turkarna på en linje, långt ifrån Angora. Då de allierade regeringarna sågo vilket spektakel de ställt till i östern, erbjöd de de Turkiet en förmånlig lösning i mars i år. Grekerna skulle evakuera Mindre Asien och Turkiet i gengäld endast behöva giva garantier för de kristna minoriteternas därstädes säkerhet. Men Turkiet vägrade och detsamma gjorde Grekland. Tvärtom förklarade Grekland att Smyrna nu och framdeles var grekiskt. Slutligen beslöto de allierade att sammankalla en konferens i Venedig till vilken skulle inbjudas Storbritannien, Frankrike, Italien, Grekland samt de två turkiska regeringarna, den i Konstantinopel och Jemal Paschas i Mindre Asien.

Dock, konferensen, om den kommer till stånd, kommer att mötas av ett "fait accomplit", ty Kemal Pascha har vunnit en avgörande seger över grekerna, som torde komma att fullkomligt underkasta sig Turkiets villkor innan de allierade hunnit sammankalla sina trögt och oförnuftigt verkande kommissioner och möten och allt vad det nu heter.

Greklands nederlag är katastrofalt.

Underrättelserna från Mindre Asien tala om grekernas vilda flykt. De måtte hava sprungit bra, då de kunnat tillryggalägga 200 mil i orätt riktning, sedan den turkiska offensivens början något mer än en vecka sedan. I London tyckes man uppgivit allt hopp om en för grekerna lycklig vändning. Majoriteten i England är säkerligen för Grekland, om vi få låta den tala genom Lloyd George, som för en månad sedan starkt fördömde Turkiets hållning, ej blott nu utan genom hela världshistorien. Det förmodas att det brittiska kabinettet snarast kommer att sammanträda för att diskutera den asiatiska frågan.

Grekerna hava enligt de senaste meddelandena kastat fram förstärkningar mot turkarna och göra sig beredda att till varje pris hålla Smyrna. Under tiden hoppas de på stormakternas inblandning. De hava vänt sig till dem med bön om medling i och för vapenstillestånd med Turkiet. De hava ej lång tid på sig, ty de turkiska trupperna hava redan hunnit till cirka 60 mil från Medelhavskusten.

Man fruktar ej blott att Smyrna skall falla, utan den engelska regeringen har sänt fältmarskalken Lord Plumer att taga ledningen av de allierades trupper vid Gallipoli, ty man befarar att den segrande Kemal Pascha skall söka med överrumpling

bemäktiga sig Konstantinopel.

Den engelska Medelhavsflottan koncentreras omkring Smyrna och Konstantinapel och brittiska undersåtar hava fått order att lämna Smyrna.

Senaste rapporter meddela att en stor del av den grekiska armén har givit sig och att turkarna stå endast 30 mil från Smyrna. Vidare gå ryktén att

Kung Konstantin ämnar abdikera.

Skall han månne abdikera för andra gången och Grekland i botten få tömma förödmjukelsens kalk? Man ropar visserligen på den gamle statsmannaveteranen Venizelos, men föga troligt är att denne skall kunna rädda Grekland i detta ögonblick av förödmjukelse och förnedring, orsakat av högmod och storhetsvansinne.

Vi uttrycka den förmodan, att Konstantins abdikering kommer att ske inom de närmaste dagarna eller timmarna, att Smyrna kommer att evakueras och att de allierade och grekerna komma att koncentrera sitt försvar kring Konstantinopel och Dardanellerna. Venizelos återkallande kan ju tänkas, men fråga är om han är rätta mannen att taga hand om det sjunkande Grekland. Han kan ej få ett enigt folk bakom sig, lika litet som Konstantin, och utan ett enigt Grekland får världen bevittna ett revolutionärt Grekland, en rasande bisvärm på det redan tillräckligt enerverande Balkan.

I pressiläggningsögonblicket meddela telegram från Simla i brittiska Indien av den 13 ds., att 70 miljoner muhammedaner uppfordra Storbritannien till att återetablera vänskap med Turkiet.

Telegrammet säger kort och gott: Ett möte av de muhammedanska medlemmarna av stadsrådet och legislaturen har sänt ett budskakp till premiärminister Lloyd George, förklarande att det är en vital nödvändighet för Storbritannien att observera strikt neutralitet mellan turkarna och grekerna i den nuvarande konflikten. Vidare uppmanas regeringen att draga nytta av detta tillfälle att återställa den anglo-turkiska vänskapen, därigenom åstadkommande en återförening mellan den brittiska och muhammedanska världen.

Bakom detta budskakp står 70 miljoner muhammedaner, som vi ovan nämnde. Storbritannien befinner sig i samma ställning som Herkules vid skiljovägen. Vad skall Britannia göra?

* * *

Medan den orientaliska frågan spelat största rollen i veckans händelser hava ej de andra stora frågorna vilat på vingen. De tysk-belgiska underhandlingarna i skadeståndsfrågan öppnades den 6 sept. under ovanligt lyckliga auspicier.

Tyskland godkänner det belgiska förslaget

om säkerhet för de tyska skattkammarväxlarna till ett belopp av 270 miljoner guldmark, utgörande det skadeståndsbelopp, som förfaller till betalning på en gång den 15 januari. Närmare detaljer äro ännu ej kända.

Från Berlin erhålla vi den angenäma underrättelsen, att Hugo Stinnes, Tysklands rikaste man och dess okrönte kung, äntligen har brutit sin officiella tystnad och framlagt ett förslag för Tysklands betalning av skadeståndet. Han och hans associerade äro villiga att åtaga sig istånd sättandet av de förhärjade delarna av Frankrike, om de tillförsäkras en nettovinst av 6 procent. De tyska socialisterna äro starkt emot detta och komma att interpellera finansminister Hermes i riksdagen i frågan. Man påstår att Poincaré, den franske premiärministern, står bakom förslaget och detta vill man naturligtvis tyda som kapitalistiskt högförräderi. För vår egen del tro vi att Stinnes har rätt, som yrkar på organiserad industri bakom en organiserad skadeståndspolitik. Det är ingen idé att ropa mot kapitalism, då det gäller väldiga kapital att reparera Frankrike och därmed Tysklands finansiella och nationella ställning, i synnerhet om kapitalet begär en låg fixerad vinst, varigenom profitörer hindras från att ockra på fosterlandets svåra belägenhet.

London-bankirer hava förklarat, att det ligger i hela världens intresse såväl som i de allierades, att Tyskland hjälpes på fötterna. Det är roligt att se bankmännen sluta upp bakom Lloyd George, som förut fått stödja sig på sina få utvalda meningsfränder, främst ibland dem mr Keynes.

* * *

Schlesien vill vara tyskt.

Folkomröstningen i övre Schlesien har resulterat i en avgörande tysk seger i det att 50,400 röster avgivits för autonomi och 513,126 röster för provinsens kvarstående under tyskt styre. Därmed få vi hoppas att den övre-Schlesiska frågan är löst, trots franskt raseri över utgången.

* * *

Spektaklet har börjat i Geneve.

Nationernas förbunds tredje session har öppnats i Geneve. Man har redan hunnit dryfta möjligheten av förbundets övertagande av Tysklands skadeståndsfråga, samt har man diskuterat österrikes nöd. Den österrikiske premiärministerns, Seipel, utmålning, inför ett packat auditorium, av tillståndet i det forna habsburgska arvlandet, gjorde enligt uppgifter ett starkt intryck. Det tyckes vara lätt att göra intryck på de kloka i förbundet, men det tyckes vara mycket svårt att få dessa kloka att klokt uttrycka sig.

Lord Cecil har framkommit med ett avväpningsförslag, ej närmare känt, men som tyckes hava gjort ett "gott intryck" på förbundet. Det är svårt att "uttrycka" sig annorlunda. Lord Cecil har även uppmanat förbundet att göra halt inför och genast upptaga till behandling den grekisk-turkiska frågan. (Under tiden åstadkomma turkarna ett "fait accomplit" och fråga inte ett dyft efter vad som Nationernas Förbund bestämmer i Geneve).

Vår egen **Hjalmar Branting**, Sveriges nuvarande statsminister, är en av förbundets nyvalda vicepresidenter vid sidan av Earl Balfour och andra notabler. Till försvar för vår landsmans inblandning i eländet vilja vi säga, att om alla vore så ärliga i sina uppsåt och strävanden i förening med Nationernas förbund, så skulle detta ej alls vara ett elände, utan verkligen kunna åstadkomma ett synligt resultat till mänsklighetens fromma. Vi erinra oss en hel del ljungande tal av herr Branting emot förbundets politik, i synnerhet efter dess skandalösa behandling av Ålandsfrågan. Socialdemokraternas ledare i Sverige är en man — låtom oss alla glädjas över hans närvaro i Geneve! Han kan hava gott inflytande, och detta kan hava resultat.

* * *

I Irland har mr Cosgrave valts till president av Dail Eirean efter den mördade nationalhjälten Mikael Collins. Dail Eirean har också sammankallats och det kommer att bliva intressant att se den nyvalda riksdagens arbeten. Kan Irland styra sig själv? Bernhard Shaw besvarar denna fråga med att säga: "Om ej irländarna själva kunna styra sitt land, kan ingen annan göra det". Vi instämma hjärtligt med mr Shaw, och vilja uttrycka vår förhoppning om att Griffith och Collins ej voro de enda produkterna av irländskt statsmannageni. Den unga fristaten skall ej tappa modet. Då först är något verkligt förlorat! Så länge Griffith och Collins ännu i döden kunna inspirera och egga, är också deras verk säkerställt och Irland skall gå en fredlig och lycklig framtid till mötes.

* * *

England är överbefolkat och söker en utväg för sitt överskott av människor. Det borde ej vara svårt att finna en sådan. Australien står öppet, i Canada vill man taga allt engelskt, som kan komma, såvida det ej är gammalt eller svagt. Stewarts bebådade immigrationspolitik torde komma lägligt för Englands emigrationsbehov. Men det ser ut som om England planerade att åstadkomma nya kolonisationer, var nu dessa månde äga rum. Kanske man tänker på Indien, där det engelska väldet väl som mest är hotat. Men rent tekniskt söker man ej förbättra detta välde.

Englands indiska politik kommer att gå i de gamla spåren.

Inom de närmaste åren kommer man med säkerhet att få bevittna en allvarlig nationalistisk rörelse i Indien. Lord Readings uttalande helt nyligen, att den indiska politiken kommer att gå sin vanliga kurs, måste därför väcka stor förvåning litet var. Hela världen vet att Englands välde i Indien utgör en ytterst svag punkt i det brittiska världsväldet, och man har i politiskt väl underrättade kretsar väntat ett omslag i Englands India-politik, såväl som tillbakaträdandet av Indiens vice-konung, Lord Reading. De revolutionära rörelserna sprida sig i Indien såväl som annorstädes.

* * *

Utsikterna för ett enigt Kina ljusna

sedan man tyckes kunna få till stånd en samling kring presidenten, Dr. Sun-Jat-Sen. Dock äro förhållandena i Levanten ytterst osäkra.

Huvudpunkterna i den federala nya immigrationsplanen ha nu kungjorts

(Forts. fr. sid. 1.)

de lämnat sitt arbete på landet och begivit sig in till städerna för att leva av nödhjälp. Nästa vinter komme ett annat sätt att användas, som ger arbete åt de arbetslösa.

Mr. A. McNamara, som talade för Manitoba, uttalade sig mycket optimistiskt rörande arbetsförhållandena för den kommande vintern i Manitoba.

Av denna konferens att döma synas utsikterna för framtiden vara långt ljusare, än vad man i allmänhet tänkt Hur den rena rama nakna verkligheten blir den stundande vintern — det återstår att se.

* * *

Parlamentet i Ottawa kommer att få sig förelagt frågan, huruvida Dominion-rösträtten skall utsträckas till hinduer boende i Canada. För en tid sedan intervjuade Hon. Srinisvasa Sastri, medlem av Indiens statsråd, premiärministern och medlemmarna av kabinettet för att påyrka rösträtt för sina landsmän. Intervjun var privat, men det ryktet kom ut, att mr King vägrat hans begäran. Med anledning därav har mr King kungjort ett brev från honom till mr Sastri, i vilket brev lovar att framlägga frågan inför parlamentet vid tidigaste möjliga tillfälle.

* * *

Legislaturledamot C. A. Tanner av West Kildonan, Man. har fremlagt en ganska märklig plan beträffande skolväsendet. Enligt denna plan, som förtjänar närmare begrundande, skulle nationaliserade skolor med en central undervisningsstyrelse avlyfta den börda, som för närvarande vilar de municipala skolstyrelsemedlemmarna. Sådana skolor kunde skötas mycket mera ekonomiskt samt med en bättre standardiserad metod av undervisning, anser mr Tanner.

Den tiden är kommen, då provinsiella och federala myndigheter måste komma tillsammans samt lösa problemet om kostnaderna för undervisning, enär situationen för var dag blir alltmer akut, resonerar mr Tanner. Varje barns uppfostran bör ligga i händerna på nationella experter. Som det är f. n. anställda skolstyrelser lärare för en sådan avlöning, som kommunen har råd att betala.

Vidare framhåller han, att tiden är sannerligen inne, då en klar politik i skolpolitik måste framläggas av provinsiella och federale regeringarna. För närvarande erhålla municipalsamhällena ett anslag från den provinsiella regeringen, men det är ej adekvat att för att motsvara kraven på uppfostran av det modärna barnet. Den ökade kostnaden för skolor förorsakar en betydlig ökning i de municipala skatterna.

Förklarande sin plan, yttrade mr Tanner, att den centrala undervisningsstyrelsen ej skulle bli en del av regeringen, men att den skulle utöva funktioner liknande dem, som nu förrättas av de lokala skolstyrelserna, fast endast på en nationell skala. Regeringen skulle naturligtvis bekosta styrelsens utgifter.

Mr Tanner har fullkomligt rätt uti att något måste göras för att få större likformighet och större effektivitet inom landets skolväsende, vilket framför allt i sin helhet bör lyftas till en högre standard.

* * *

Premiärminister John Bracken av Manitoba kommer att få understöd av United Farmers, Northland Association samt Independent Labor Party vid det uppskjutna valet i The Pas, för vilket val nomineringen skall äga rum den 19 sept. och själva valet den 5 okt. Arbetarpartiet har tillbakadragit sin kandidat, vadan mr Bracken praktisk taget är försäkrad om val.

I Ruperts Land. Där valet skall hållas den 2 okt., ser det ut som om provinsskattmästaren F. M. Black skall väljas med acklammation, i det att den liberala kandidaten John Morrison troligen drager sig tillbaka. I så fall skulle Manitoba ministär vara säkerställd.

* * *

Att H. W. Wood, president av United Farmers' of Alberta, är starkt emot en fusion av farmarmedlemmarna i underhuset vare sig med något av de gamla partierna, framgår i en av honom speciellt skriven artikel i deras officiella organ U. F. A. Artikelns rubrik är: "Skola vi gå framåt eller tillbaka?" I sitt argument förklarar han, att de farmarmedlemmar, som tänka på att övergå till något av de gamla partierna, helt enkelt skulle resignera. Han kräver lojalitet av alla och detta med rätta samt skriver bl. annat:

"Det säges att en del av de medlemmar, som valdes av farmarna, allvarligt överväga att skilja sig själva från dessa organisationer samt samtidigt behålla den politiska syssla, som de accepterade i egenskap av representanter för dessa organisationer. Om detta är sannt, då äro sannerligen de första frukterna bittra på demokratiens unga träd. Hur illa ha vi valt och huru jättelik är ej den uppgift, som ligger framför oss.

Om de under tiden ändrat åsikter, är det då rätt att sitta kvar, sedan de skiljt sig från sina valmän och endast representera sig själva? Skulle de ej, då de kommit underfund med, att de ej längre samvetsgrannt kunna representera, vad de åtagit sig att representera, lägga ner sina mandat samt söka återval på basis av sin nyfödda övertygelse?"

Så talar med harm och med rättmätig harm farmaren och ledaren Wood. Det är sannerligen på hög tid att frågan om "recall" åter upptages för diskussion och avgöres.

* * *

Regeringen i Saskatchewan kommer att tillsätta fyra agenter på fyra skilda platser i provinsen för att vara medlare mellan farmarna och deras kreditorer i finansiella svårigheter, enligt vad jordbruksminister Hamilton meddelat. Dessa agenter eller kommissionärer skola placeras i de distrikt, där skörden slagit fel, för att som rådgivare hjälpa dem, som äro hårt pressade att kunna reda sig till nästa år. Även i Manitoba har man beslutat sig för tillsättandet av en dylik person, enligt vad provinsskattmästrae Black kungjort.

Agriculturen uti John Bulls land

(Forts. fr. sid. 1.)

liberala och unionist-partierna voro emellertid, enligt mr Ward, angeläga om att uppställa män, som endosserats av farmarnas union. I framtida val ämnade Union endossera flera kandidater. Det låge utom möjligheternas gräns, ansåg mr Ward, för sagda Union att välja sina egna direkta representanter, om ej Land Owners' Union och Agricultural Workers' Union arbetade i ko-operation för detta syfte.

I favör av embargo.

Huvudändamålet med dessa engelska farmares besök var att undersöka boskapssituationen. Mr. Ward är en stor kreatursuppfödare och mr Morray en kreatursavlare. De angåvo att attityden av National Farmers' Union of England & Wales är en av hårdnackad fiendskap mot borttagandet av kreatursembargot, vilket de påstå skulle bli mycket ödesdigert för brittisk kreatursavel. Sagda Union ansåg det ej vara gissningsfråga, utan en ovedersäglig säkerhet, att om embargot avlyftades, så skulle för varje importerad mängd den engelska mängden förminskas med hälften och de brittiska avelsmännens och uppfödarnas operationer skulle därigenom allvarsamt beröras. Northumberland var det enda county i England och Wales, där farmarna voro i favör av embargots upphävande.

Mr. Ward betvivlade allvarligt, huruvida Canada kunde förse med en stadig ström av boskap. Han ansåg, att den naturliga marknaden måste finnas i Förenta Staterna. Han sade emellertid att canadisk boskap i en mycket verklig mening konkurrerade med brittisk. Vid en nyligen hållen auktion i Britannien hade 60 canadiska kreatur, enligt köparens utsago lika goda som mr Wards bästa, köpts av en av de största kreatursavlarna.

Fruset kött.

Fruset kött, då sålt som sådant, fick ej, yttrade mr Ward, samma pris som färskt engelskt kött. Det var emellertid allmänt erkänt, att en avsevärd mängd fruset kött såldes som färskt av samvetslösa minuthandlare. Den brittiska kreatursuppfödaren i allmänhet, angav mr Ward, ansåg att om han klarade sina utgifter vid uppfödandet av kreatur samt fick gödseln på toppen, så var han mycket bra betald. Gödningsämnen voro av största vikt och det var genomsnittsfarmarens mål att tillförsäkra sig så mycket gödningsämnen som möjligt i form av ladugårdsgödsel.

* * *

Mr. T. G. Ward har här lämnat en synnerligen intressant och lärorik skildring av farmarrörelsen i England och Wales, som kan bli av stor nytta för våra farmare i Canada. Nu äro ju förhållandena där och här i mångt och mycket olika, men mycket finnes dock att lära därav. De engelska farmarnas union synes ekonomiskt sett vara mer fruktbringande än farmarsammanslutningarna i Canada, vilka dock på ett annat område — nämligen politikens — äro före sina bröder i John Bulls land. Men den dag kommer nog, då de engelska farmarna inse nödvändigheten av att även göra sig direkt hörda på det politiska fältet samt på detta område tillvaratagа sina intressen lika väl som de hittills gjort på det rent ekonomiska.

STARLAND
MAIN & LOGAN

FRI. & SAT.
Shirley Mason
— in —
LITTLE MISS SMILES

COMEDY — WESTERN

MON. & TUES.
Pauline Frederick
— in —
THE LURE OF JADE

ADDED:
COMEDY — NEWS

WED. & THURS.
A KISS IN TIME

Canada-Nyheter

Undervisning i svenska. Från pastor C. G. Grönberg i Stockholm, Sask., ha vi mottagit följande glädjande underrättelse, som vi med nöje publicera: "Undertecknad skulle vara tacksam om ett meddelande infördes i eder ärade tidning om, att förberedande åtgärder vidtagits för att giva vår ungdom tillfälle att vid Lutheran College i Saskatoon, Sask., studera svenska språket och literaturen. För unga män och kvinnor, som önska utbilda sig för något visst levnadskall, gives det ett utmärkt tillfälle att så göra vid Lutheran College och vid provinsen Saskatchewans universitet, som är förlagt i staden Saskatoon. Alla önskade upplysningar rörande Lutheran College kunna erhållas genom att tillskriva skolans föreståndare, Rev. H. W. Harms, Saskatoon, Sask.

En farm i Holland, Man., har avkastat 46 bushels vete per acre.

ICKE ENS EN SKRÅMA

är kvar, där min lilla son skadade sin panna så illa genom att springa mot en kapsåg, skriver Mrs. T. G. Miller av Winona, Ont.

"Jag har aldrig brukat Zam-Buk, men hade hört hur bra det var för skador, så jag skaffade en del och lade på ett omslag genast. Det var helt underbart, hur det lindrade smärtan. Jag lade om omslaget två gånger om dagen i tre dagar, vid vilken tid skråman var så mycket bättre, att barnet kunde gå utan omslag. Sedan hade jag ej mer besvär med såret. Det läkte mycket kvickt och ej ens en skråma är kvar. Onödigt att säga, kommer jag aldrig att vara utan Zam-Buk mer".

Mödrar skulle alltid ha Zam-Buk i huset, då intet kan taga dess plats för skråmor, hugg, sår, brännsår och skållsår. För frisel, eksem och alla sår, blodförgiftning, bölder, abscesser, finnar, hudsår, salt rheum och hämorrojder är Zam-Buk lika bra. Alla handlande, 50c. pr ask.

Zam-Buk